

ถึงอย่างนั้นความรักก็ยังคงงาม

คิดมาก

เขียน

เอกชัย ดวงแก้ว

ถ่ายภาพ

สำนักพิมพ์สปริงบุ๊กส์



กรุงเทพมหานคร



- แต่ -

เรื่องราวทั้งหลายที่สร้างความหมาย
ให้กับคนสองคน

คำนำ

สำนักพิมพ์

เมื่อพูดถึง “ความรัก” เรามักจะนึกถึง “ความลับ” เพราะมันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างคนสองคน ไม่มีคนอื่นเข้าไปรู้เห็นได้ เป็นเรื่องที่คนสองคนต้องช่วยกันสร้างและกอดประคองมันไปให้ตลอดรอดฝั่ง

เริ่มต้นจากคนสองคนที่ไม่รู้จักกัน มาจากครอบครัวที่ต่างกัน มาแลกเปลี่ยนและทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ในช่วงแรกเริ่มนั้นความรักมักจะสวยงามเสมอ เพราะทั้งสองฝ่ายพร้อมจะมอบสิ่งดีๆ ให้แก่กัน เป็นการส่งพลังงานบวกให้กันและกัน ทั้งสองฝ่ายต่างพร้อมที่จะจัดการเรื่องแย่ๆ เพียงลำพัง โดยไม่ทำให้อีกฝ่ายเดือดร้อนใจ

แต่เรื่องตลกก็คือ เมื่อसानสัมพันธ์มาได้ระยะหนึ่ง ความรู้สึกเคยชินเริ่มมาแทนที่ความหอมหวานในครั้งก่อน ทำให้แต่ละคนต่างคาดหวังและเรียกร้องจากอีกฝ่ายมากกว่าเดิม จนทำให้อีกฝ่ายรู้สึกเจ็บช้ำน้ำใจ และในที่สุด “สงคราม” ระหว่างชายหญิงก็เกิดขึ้น

จากความรักเปลี่ยนเป็นการเอาชนะซึ่งกันและกัน ซึ่งทั้งสองไม่เคยรู้เลยว่า ในหนทางนี้จะมีแต่ผู้แพ้ ไม่เคยที่จะมีผู้ชนะเลยสักคน แต่ถ้าเราเข้าใจว่าความรักคือการเรียนรู้

อย่างหนึ่ง ในวันที่ความรักเริ่มจืดจางลง เราจะเริ่มเข้าใจว่าไม่ใช่หน้าที่ของใครที่จะเติมความหอมหวานให้กลับคืนมา แต่เป็นหน้าที่ที่เราทั้งสองคนต้องช่วยกัน เพราะห้างเซ็นทรัลยังมีวันเก่าต้องปิดปรับปรุง นับประสาอะไรกับความรักที่ย่อมมีวันจืดจางลง และมันเป็นหน้าที่ที่เราต้องช่วยกัน

นอกเหนือจากนั้นแล้ว เรายังต้องรู้อีกว่า การคาดหวังให้คนอื่นมาเติมเต็มเรานั้นเป็นเรื่องที่คลาดเคลื่อน เพราะไม่มีใครที่จะอยู่กับเราได้ตลอดเวลา ไม่มีใครที่จะอยู่กับเราได้ตลอดชีวิตนอกจากตัวของเราเอง หากเราไม่เคยเติมเต็มตัวเอง ก็คงไม่มีใครจะมาเติมเต็มให้เราได้

ดังนั้นในวันที่สับสนและอ่อนล้า ในวันที่ความรักกลายเป็นปัญหา มันอาจถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องรักตัวเองให้มากขึ้น

และหลังจากที่เราต่างเติมตัวเองจนเต็มแล้ว เราอาจกลับมารักกันอีกหน ด้วยความสดใสและหอมหวานที่ยิ่งกว่าเดิม

springbooks

กุมภาพันธ์ 2559



springbooks

คำนำ

ผู้เขียน

ความสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ซับซ้อนและยากจะเข้าใจ แต่ถึงอย่างนั้น การเรียกร้องที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้คนแทบเป็นเรื่องเป็นไปไม่ได้ ไม่ว่าความสัมพันธ์นั้นจะมาในรูปแบบของความผูกพันในครอบครัว มิตรภาพระหว่างเพื่อน หรือความรักของคนรัก

ในบรรดาความสัมพันธ์ทั้งหลาย คงไม่เกินไปที่จะบอกว่า ความสัมพันธ์ในรูปแบบของความรักเป็นความสัมพันธ์ที่เข้าใจยากที่สุด ซับซ้อนที่สุด แต่ก็บาดลึกและส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อหัวใจมากที่สุด

เคยมีคนบอกว่า ถ้าเลือกได้ก็ไม่ขอมีความรัก แต่จะมีก็ผู้คนที่หลีกเลี่ยงหนีความสัมพันธ์รูปแบบนี้พ้น หรือถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้พ้น แล้วจะเจอความสุขใจจริงๆอย่างนั้นหรือ

บางทีความรักไม่ใช่ว่าแคร์รัก แต่รักอย่างไร รักแบบไหน ก็สำคัญไม่แพ้กัน เพราะความรักก็เหมือนทุกอย่างที่รักได้ อาจไม่ได้หมายความว่ารักเป็น

การที่เราเรียนรู้ที่จะรักและเข้าใจในความสัมพันธ์ ไม่รักจนถอนตัวไม่ขึ้น แต่ก็ไม่รักน้อยจนความรักกลายเป็น

สิ่งบอบบาง อาจเป็นเรื่องราวที่สำคัญ

ในความรู้สึกแล้ว ความรักยิ่งรักมากยิ่งดี และนั่นก็
ใช้ว่าจะเป็นความคิดที่ผิด แต่ถ้าความรักของเราไปให้
คนที่เขาไม่ต้องการละ ไปให้คนที่เขาไม่เห็นค่าความรัก
ของเราละ ไปให้คนที่เขาไม่เห็น bahwaหัวใจเรามีความหมายละ
เราจะไม่ยิ่งเจ็บปวดหรือ

และเมื่อการเลิกรัก สำหรับคนที่รักใครสักคนอย่าง
จริงจัง มันอาจดูเหมือนเป็นเรื่องยากเย็นและเป็นไปไม่ได้
การที่เราบอกตัวเองว่า ฉันจะขอรักเธอให้น้อยลง ก็อาจ
เป็นหนทางที่ดีกว่า

ที่สำคัญ เราไม่ได้รักน้อยลงเพื่อเอาความรักไปให้
คนอื่น แต่รักน้อยลงเพื่อที่จะเก็บความรักนั้นไว้ให้ตัวเอง
มากขึ้น รักตัวเองยิ่งขึ้น

เพราะถ้าเรารักแต่ตัวเองมากไป นั่นอาจคือความ
เห็นแก่ตัว แต่ถ้ารักคนอื่นมากไปจนไม่เหลือความรักให้
ตัวเอง นั่นอาจเป็นความลุ่มหลง

ความรักทั้งดงามและลงตัวจึงอาจเป็นความรักที่
ไม่รักตัวเองน้อยไป ไม่รักคนอื่นมากไป แต่เป็นความรัก
ที่ให้น้ำหนักอันสมดุลระหว่างการรักคนอื่นกับการรัก
ตัวเอง

ดังนั้น การรักให้มากที่สุดอาจไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุดของ
ความรัก แต่การบอกตัวเองให้รักใครสักคนน้อยลง เพื่อ

ที่เราจะใช้เหตุผลกับความรักมากขึ้น ไม่ใช่แค่อารมณ์
ความรู้สึก อาจทำให้เรามีรอยยิ้มกับสิ่งที่เรียกว่าความรัก
ได้มากกว่าคราบน้ำตา

คิดมาก (@kidmakk)

กุมภาพันธ์ 2559

PART 01

- ความเรียงแปดบรรทัด -



เรื่องใหญ่
ในแต่ละวัยของชีวิต

แตกต่างกัน
กันไป

เรื่องที่เราต้องให้
ในวันนี้

อาจเป็นแค่เรื่องเล็กน้อย
ในวันหน้า



หายากนะ
คนที่ชอบในสิ่งที่เราเป็น

ยอมรับ
ในความไม่สมบูรณ์แบบ

เข้าใจ
ในตัวตนของเรา

และไม่เสียใจ
ที่พบกัน



ถ้าเรา
รักใครสักคนจริงๆ

เขาไม่ต้องบอก
ให้เราเปลี่ยนอะไร

แต่เรา
จะเปลี่ยนตัวเอง

ให้เป็นคนที่ดีขึ้น
เพื่อเขา

ถึงอย่างนั้นความรักก็ยั่งยืนงาม

บางที
ที่เราโง่ขึ้น

แล้ว,
จดจำอะไรได้น้อยลง

ไม่ได้เป็นเพราะ
ความจำของเราแย่

แต่โลกของผู้ใหญ่
อาจหมุนเร็วเกินไปสำหรับเรา

ถ้าคุยกัน
ทุกวัน

โทร.หากัน
ทุกวัน

ไปไหนด้วยกัน
ทุกวัน

แล้วเขายืนยันบอกว่าเราไม่ใช่
เราคงไม่ใช่จริงๆ





คนเรา
ชอบตัดสินคนอื่น

ตอนที่
คนอื่นตัดสินเรา

เราก็รู้ว่า
เราไม่ได้เป็นแบบนั้น

ดังนั้น,
อย่าเพิ่งเชื่อความคิดตัวเองตอนที่กำลังตัดสินคนอื่น





ความจริง
เราทุกคน

ต่างมีคน
ที่เราแอบรัก

แต่ไม่ใช่คนที่เราแอบรักทุกคน
จะกลายเป็นคนรัก

เพราะบางคนก็มีไว้ให้รัก
ไม่ได้มีไว้ให้ครอบครอง



PART 02

- จดหมายถึงเธอ -

จดหมายถึงเธอ

ฉบับที่หนึ่ง

“หนึ่ง”

ใครๆก็อยากเป็นที่หนึ่ง ไม่ว่าจะที่หนึ่งในการเรียน
ที่หนึ่งในการแข่งขัน หรือที่หนึ่งในหัวใจของคนที่เราชอบ
แต่การเป็นที่หนึ่ง, นั้นหมายความว่า พื้นที่นี้จะมีแค่
“หนึ่งเดียว” เท่านั้นจะได้ไปครอบครอง

การเป็นที่หนึ่งเลยไม่ง่าย และแทบเป็นไปได้ที่ใคร
จะเป็นที่หนึ่งในทุกเรื่อง

เธอจำได้ไหม สมัยเรียน ฉันเป็นคนที่ชอบเข้าร่วม
กิจกรรมต่างๆของโรงเรียน ไม่ว่าจะกีฬา วาดรูป เขียน
เรียงความ ไปจนกระทั่งแต่งคำขวัญต่างๆ

ตอนเป็นเด็กฉันสนุก มีความสุขที่ได้ทำอย่างนั้น แต่
พอโตขึ้น ฉันไม่เคยเป็นที่หนึ่งในการแข่งขันใดๆเลย

และนั่นทำให้ฉันท้อ และค่อยๆ ยอมแพ้ต่อการแข่งขัน
ไม่ว่าประเภทไหนก็ตาม

ฉันหลีกเลี่ยงทุกกิจกรรมที่ฉันรู้ว่าไม่มีทางได้ที่หนึ่ง
แต่แล้วก็เป็นอย่างนั้นแหละที่บอกฉันว่า ความสุขของ
การแข่งขันมันอยู่แค่การได้เป็นที่หนึ่งจริงๆ เหนือ

ความทรงจำของช่วงเวลาเหล่านั้นล่ะ ตอนที่เราเริ่ม
ฝึกหัด ตอนที่เราซ้อมอย่างเข้มข้น ตอนที่เราหัวเราะให้
กับวันดี ๆ การได้ใช้เวลากับคนที่มีความฝันร่วมกัน... สิ่ง
เหล่านั้นก็คือความสุขเช่นกันไม่ใช่เหรอ

เหมือนกับความสัมพันธ์ที่เรามีให้กับคนบางคน แม้
ท้ายที่สุด เราอาจไม่ได้เป็นที่หนึ่งในหัวใจของเขา แต่ใช่
หรือไม่ว่า บางทีความทรงจำที่มีร่วมทางกันมา มันก็มีค่า
ไม่น้อยเลย

ป.ล. แล้วเธอล่ะ สบายดีไหม

จดหมายถึงเธอ

ฉบับที่สอง

“กลัว”

ความกลัวของคนเราเกิดขึ้นจากภาพวาดในจินตนาการ
มากกว่าความเป็นจริง

ขณะที่ความกล้าเกิดจากการเผชิญหน้ากับความเป็น
จริงเหล่านั้น

เธอเคยบอกฉันไว้, อย่างนั้น

เธอเป็นคนกลัวการอยู่ในที่แคบๆ เธอไม่ยอมขึ้นลิฟต์
คนเดียว หากเป็นไปได้ เธอจะเลือกเดินขึ้นบันได แม้มัน
อาจจะช้ากว่า เหนื่อยกว่า แต่เธอว่ามันมีความสุขมากกว่า
ฉันเป็นคนกลัวแมว ในขณะที่ผู้หญิงที่ฉันแอบปลื้ม
ก็มักชอบเลี้ยงแมว เธอชอบแซวฉันว่า ความรักของฉัน
เลยต้องใช้ความกล้าหาญกว่าคนปกติเสมอ

ฉันเคยคิดว่า ความกลัวไม่น่าเกิดขึ้นบนโลกใบนี้เลย
มันไม่เห็นมีข้อดีอะไร

แต่ก็เป็นเธอ, ที่ตอบฉันแทบจะในทันทีว่า ข้อดีของ
ความกลัวคือ ทำให้คนเราไม่ประมาท มีความระมัดระวัง
นอกจากนี้ความกลัวยังทำให้เราตัวเล็กลง เพราะต่อให้ใคร
จะใหญ่ขนาดไหน ก็ล้วนมีความหวาดกลัวเป็นของตัวเอง

เธอเลยสรุปว่า ความกลัวไม่ใช่เรื่องผิด อยู่ที่คนเรา
มีวิธีรับมือความกลัวที่ถูกหรือเปล่า

เผชิญหน้าหรือวิ่งหนี

เพราะเมื่อใดก็ตามที่เราเลือกจะวิ่งหนี นั่นอาจ
หมายความว่าเราต้องวิ่งหนีตลอดไป

และนั่นเป็นชีวิตที่“โคตรเหนื่อย”เลย

ฉันอยากบอกเธอเหลือเกินว่า ฉันเข้าใจความรู้สึก
นั้นดี

เพราะฉันเองก็วิ่งหนีอยู่ตลอดเวลา

วิ่งหนีความรู้สึกที่มีให้เธอ

ป.ล. แล้วเธอล่ะ สบายดีไหม